

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
44/19. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2019. március 28.

A C-405/16. P. sz.,
Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet

A Bíróság megsemmisíti a Bizottság azon határozatát, amely szerint a megújuló energiaforrásokról szóló 2012. évi német törvény (2012. évi EEG) állami támogatásokat tartalmazott

A Bizottság nem bizonyította, hogy a 2012. évi EEG által nyújtott előnyök állami forrásokkal járnak, tehát állami támogatásnak minősülnek

Németország 2012-ben a megújuló energiaforrásokról szóló törvénnyel (2012. évi EEG) a megújuló energiaforrásokból és bányagázból villamos energiát (EEG villamos energia) termelő vállalkozások javára támogatási programot vezetett be.

E törvény az említett termelők számára a piaci árnál magasabb árat garantált.¹ E támogatási intézkedés finanszírozása érdekében a törvény a végső ügyfeleket ellátó szolgáltatók terhére „EEG-pótdíjat” írt elő, amelyet a gyakorlatban áthárítottak a végső ügyfelekre.² Bizonyos vállalkozások, úgymint a termelési ágazat energiaigényes vállalkozásai esetében azonban ezen (áthárított) pótdíjat maximalizálni lehetett annak érdekében, hogy e vállalkozások nemzetközi szinten megőrizzék a versenyképességüket. Az EEG-pótdíjat a nagyfeszültségű és extra nagyfeszültségű interregionális átvitelirendszer-irányítók (ÁRI-k) számára kellett megfizetni, akik kötelesek voltak az EEG villamos energiát forgalmazni.³

2014. november 25-i határozatában⁴ a Bizottság megállapította, hogy a 2012. évi EEG állami támogatásokat tartalmaz, e támogatások nagy részét azonban jóváhagyta.

A Bizottság szerint, noha az EEG villamos energiát előállító vállalkozások támogatása állami támogatásnak minősül, e támogatás összeegyeztethető az uniós joggal. A Bizottság állami támogatásnak minősítette azt is, hogy az energiaigényes vállalkozások esetében csökkentették az EEG-pótdíjat. A Bizottság, mivel úgy vélte, hogy e csökkentések jelentős része összeegyeztethető az uniós joggal, a visszatérítetést csak egy bizonyos rész vonatkozásában rendelte el.

Németország e határozattal szemben keresetet nyújtott be az Európai Unió Törvényszékéhez, amely keresetet a Törvényszék 2016. május 10-i ítéletében⁵ elutasította.

Németország ezt követően ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be a Bírósághoz.

¹ E törvény 2012. január 1-jétől 2014. július 31-ig volt hatályban. 2014. augusztus 1-jén e törvény helyébe a 2014. évi EEG lépett, amelyet a Bizottság a 2014. július 23-i határozatával jóváhagyott (lásd a Bizottság IP/14/867. sz. sajtóközleményét).

² E teher egy átlagos végső fogyasztó számlája teljes összegének 20–25%-át tette ki.

³ Az EEG-pótdíjat így az ÁRI-k által a hálózatukba táplált EEG villamos energiának a tőzsde azonnali piacán elért ára, és azon pénzügyi teher közötti esetleges különbség teszi ki, amely az arra vonatkozó törvényi kötelezettségükből ered, hogy e villamos energiáért a törvény által megállapított díjakat fizessék, amely különbséget az ÁRI-k a végső ügyfeleket ellátó szolgáltatóktól követelhetik.

⁴ Az SA. 33995 (2013/C) (korábbi 2013/NN) számú állami támogatásról (végrehajtotta Németország a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia és az energiaigényes vállalkozások támogatása érdekében) szóló, 2014. november 25-i (EU) 2015/1585 bizottsági határozat (HL 2015. L 250., 122. o.; lásd továbbá a Bizottság IP/14/2122. sz. sajtóközleményét).

⁵ A Törvényszék Németország kontra Bizottság ügyben 2016. május 10-én hozott ítélete ([T-47/15](#); lásd továbbá: [49/16. sz. sajtóközlemény](#)).

Mai napon hozott ítéletében a Bíróság a fellebbezésnek helyt ad, és a Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezi, a Bizottság határozatát pedig megsemmisíti.

A Bíróság szerint a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az EEG-pótdíjból származó pénzeszközök állami forrásoknak minősülnek.

Ebből következik, hogy a 2012. évi EEG által bevezetett mechanizmusokból eredő előnyök „támogatásnak” minősítéséhez szükséges egyik elem hiányzik.⁶

Egyrészt az EEG-pótdíj nem hasonlítható egy adóhoz, mivel a 2012. évi EEG a végső ügyfeleket ellátó szolgáltatókat nem kötelezi arra, hogy az EEG-pótdíj címén kifizetett összegeket áthárítsák a végső ügyfelekre. Azon tény, hogy az EEG-pótdíjból eredő pénzügyi terhet a gyakorlatban áthárították a végső ügyfelekre, e tekintetben nem elegendő.

Másrészt a Törvényszék nem támasztotta alá azt, hogy az állam az EEG-pótdíjból származó pénzeszközök felett rendelkezési joggal bírt, és még csak azt sem, hogy az állam az e pénzeszközök kezelésével megbízott ÁRI-k felett állami felügyeletet gyakorolt.

A Bíróság többek között rámutat arra, hogy azon tény, hogy a 2012. évi EEG rendelkezései értelmében az EEG-pótdíjból származó pénzeszközöket kizárólag a támogatási és ellentételezési rendszerek finanszírozására kell felhasználni, inkább azt bizonyítja, hogy az állam éppen hogy nem volt abban a helyzetben, hogy e pénzeszközökkel rendelkezzen, azaz hogy valamely más célra való felhasználásukról döntsön. Ráadásul, noha a Törvényszék által megállapított körülmények valóban lehetővé teszik annak megállapítását, hogy a hatóságok felügyelik a 2012. évi EEG megfelelő végrehajtását, azok alapján azonban nem vonható le az a következtetés, hogy az EEG-pótdíjból származó pénzeszközök állami ellenőrzés alatt állnak.

Ugyanezen okokból a Bíróság megállapítja, hogy **a Bizottság nem bizonyította, hogy a 2012. évi EEG által nyújtott előnyök állami forrásokkal járnak, következésképpen állami támogatásnak minősülnek.**

A Bíróság ennél fogva a Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezi, a Bizottság határozatát pedig megsemmisíti.

Emlékeztető: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

⁶ Ahhoz, hogy valamely előnyt „támogatásnak” lehessen minősíteni, egyrészt azt közvetlenül vagy közvetve állami forrásokból kell nyújtani, másrészt pedig az államnak betudhatónak kell lennie.